

NEDERLANDS FONDS VOOR DE FILM
HONOREERT voortaan KRACHT en CREATIVITEIT van FILMMAKERS

(voorstel voor vernieuwing CONCEPT)

Amsterdam, 2005

Inleiding

Nederland is een klein taalgebied en de NEDERLANDSE FILM heeft moeite te overleven. Omdat hierdoor onze FILMCULTUUR in de verdrukking dreigt te raken, heeft de overheid besloten de filmindustrie jaarlijks financieel te ondersteunen,

Het NEDERLANDS FONDS VOOR DE FILM is in het leven geroepen om het toegekende bedrag onder de filmmakers te verdelen. Vol goede moed en inzet kwijt het FILMFONDS zich al jaren van deze taak.

Maar anno 2005 lijkt het alsof het Fonds meer en meer van mening is geraakt dat niet het kleine afzet gebied, maar de onkunde van makers, de oorzaak is van een noodlijdende filmindustrie. Het ligt dus niet aan de kleine markt, nee, het ligt aan de filmmakers zelf.

Deze opvatting heeft ingrijpende gevolgen.

Functioneren FILMFONDS

Allereerst is er een veelheid van regels en voorwaarden ontstaan waarmee het FILMFONDS KWALITEITSFILMS probeert af te dwingen.

Het maakproces wordt gestuurd met dwingende aanbevelingen waarbij er stilzwijgend vanuit wordt gegaan, dat er een recept bestaat voor het ontstaan van een GOEDE film. (Er bestaan hoogstens omstandigheden waarin filmmakers goed gedijen.)

Filmmakers worden voortdurend lastig gevallen met kanttekeningen bij hun keuzes. Opbouw van het scenario, begroting, casting, uitbreng, doelgroep. Het FILMFONDS voelt zich vrij om dit alles naar hartelust te becommentariëren.

Als maker moet je in de huidige situatie adviezen overwegen van personen die daarover zelf geen enkele verantwoording hoeven af te leggen. De enigen die afgerekend worden op het resultaat van de film zijn de makers zelf. Maar zij zijn blijkbaar (als je alle adviezen mag geloven) niet in staat de meest elementaire beslissingen bij het maken van een film te nemen.

Het geld moet verdeeld. Dat is duidelijk.

Het FILMFONDS heeft zich daarom tot taak gesteld 'Het kaf' van 'het koren' te scheiden en doet dit voornamelijk op grond van KWALITEIT.

Dat hierdoor een onmogelijke discussie ontstaat die tot tijdverlies, verwarring en rompslomp leidt, is blijkbaar een prijs die men graag betaalt.

De beslissing welk project KWALITEIT heeft is namelijk voor een overheidsinstantie enorm complex. Een omroep kan op kijkcijfers letten, een bevlogen producent of hij er tijd en energie in wil steken, een mecenas of ie zijn zuur verdiende geld wil besteden.

Maar wat is KWALITEIT in deze? Het begrip wordt nergens in de beleidsnota gedefinieerd en dus kun je er dagen, weken, maanden over discussiëren. En dat is precies wat ze doen op de JAN LUYKENSTRAAT.

Hoe zou het anders kunnen?

Het NEDERLANDS FONDS VOOR DE FILM dankt zijn bestaan aan het feit dat de NEDERLANDSE FILMCULTUUR, door het kleine afzetgebied, bedreigd wordt en dus wordt de beroepsgroep financieel ondersteund. Het FILMFONDS is dus nadrukkelijk **NIET** in het leven geroepen om de beroepsgroep op te voeden.

Het heeft *als missie om in Nederland de productie van kwaliteitsfilm in een veelheid van vormen en genres te stimuleren: speelfilm, documentaire, animatie, korte en experimentele film, elk in diverse genres.* (aldus het kunstenplan 2004-2008)

Kortom. Om onze filmcultuur in stand te kunnen houden moet het tekort aan inkomsten worden gecompenseerd.

Niets meer en niets minder.

En dat moet op een verantwoorde manier gedaan worden. Op zo'n manier dat professionele filmmakers zich gestimuleerd, gerespecteerd en gesteund voelen.

De volgende aspecten moeten daarom centraal komen te staan.

Het Fonds

1. realiseert zich dat onze filmcultuur door het kleine taalgebied in gedrang is en rekent tot haar voornaamste taak het compenseren van de kleine markt.
2. wil 'volgend' optreden en NIET sturend.
3. besteedt zo min mogelijk tijd en geld aan de eigen organisatie
4. Is zich ervan bewust dat niemand HET weet in film
5. zal het creatieve proces respecteren,
6. maakt haar overwegingen in feitelijke, zo objectief mogelijke, taal kenbaar.
7. gaat niet op de stoel van de producent zitten.

De oplossingen die gekozen worden om het geld te verdelen moeten in overeenstemming zijn met deze principes.

Enkele voorbeelden van oplossingen zijn:

* Het MATCHING FUND principe.

Wanneer een behoorlijk aantal partijen; distributeur, omroep, particuliere investeerders, zich willen verbinden aan een project, voelt het FILMFONDS geen behoefte te twijfelen aan hun verstand. Het Fonds maakt hiermee gebruik van de natuurlijke selectie die plaatsvindt tijdens de ontwikkeling van een project.

Deze oplossing heeft als voordeel dat de beroepsgroep zelf het 'kaf' van het 'koren' kan scheiden en de ontwikkeling van het project niet onnatuurlijk verstoord wordt door ambities van de overheid.

* De INTENDANT.

Er zou er een INTENDANT aangesteld kunnen worden voor scenario-ontwikkeling, ontwikkeling-subsidies, aanvragen van beginnende filmmakers en films die zich onttrekken aan het commerciële circuit én

een INTENDANT voor DOCUMENTAIRES.

Om er van verzekerd te zijn dat deze INTENDANTEN een zekere steun genieten binnen de filmwereld, worden ze (eventueel na presentatie van hun doelstellingen) eens in de 2 jaar door de beroepsgroep gekozen.

* EXTRA BIJDRAGE voor de producent PER VERKOCHT BIOSCOOPKAARTJE.

Deze bijdrage is een simpel en effectief middel om de kleine markt te compenseren. En het heeft als voordeel dat er tenminste af en toe nog eens wat verdiend wordt waardoor de financiële onafhankelijkheid wordt vergroot.

Bovenstaande voorbeelden gaan er vanuit dat filmmakers zelf bepalen hoe en waarmee ze het publiek naar de bioscoop willen lokken.

Het vergt initiatief, durf, ondernemerschap en kracht van filmmakers en biedt ze de kans te laten zien wat ze werkelijk waard zijn.